A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2022. február 23.*

„Európai uniós védjegy – Felszólalási eljárás – CODE-X európai uniós szóvédjegy – Korábbi Cody's nemzeti szó- és ábrás védjegy – Korábbi Cody's nemzetközi ábrás védjegy – Viszonylagos kizáró ok – Az összetéveszthetőség hiánya – Az (EU) 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja"

A T-198/21. sz. ügyben,

az **Ancor Group GmbH** (székhelye: Igersheim [Németország], képviselik: J. Wachsmuth és W. Berlit ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselik: M. Eberl és E. Markakis, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

a **Cody's Drinks International GmbH** (székhelye: Bréma [Németország]),

az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsának a Cody's Drinks International és az Ancor Group közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2021. február 4-én hozott határozata (R 208/2020-5. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: D. Spielmann elnök, U. Öberg (előadó) és M. Brkan bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2021. április 12-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2021. június 15-én benyújtott válaszbeadványra,

* Az eljárás nyelve: német.

tekintettel arra, hogy a felperes és az alperes az eljárás írásbeli szakaszának befejezéséről való értesítést követő háromhetes határidőn belül nem kérte tárgyalás tartását, és mivel ennek nyomán a Törvényszék – eljárási szabályzata 106. cikkének (3) bekezdése alapján – úgy határozott, hogy a keresetről az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határoz,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2018. április 30-án a felperes, az Ancor Group GmbH, európai uniós védjegybejelentést nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO), az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.) alapján.

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a CODE-X szómegjelölés volt.

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, 1957. június 15-i, később felülvizsgált és módosított Nizzai Megállapodás szerinti 32. osztályba tartozó, következő leírásnak megfelelő áruk tekintetében nyújtották be: „Üdítőitalok; alkoholmentes italok; vitaminnal dúsított alkoholmentes italok; illóolajoktól eltérő kivonatok alkoholmentes italok készítéséhez; energiaitalok; koffeintartalmú energiaitalok”.

4 2018. augusztus 28-án a Cody's Drinks International GmbH felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegynek a fenti 3. pontban említett áruk tekintetében történő lajstromozásával szemben.

5 A felszólalás a következő korábbi védjegyeken alapult:

– a Cody's német szóvédjegy, amelyet 2013. február 4-én jelentettek be és 2013. március 7-én lajstromoztak, 302013015320. számon, a 32. osztályba tartozó, következő leírásnak megfelelő áruk tekintetében: „Sörök; ásványvíz, szénsavas víz és más alkoholmentes italok; gyümölcsitalok és gyümölcslevek; szörpök és más készítmények italokhoz”.

– az alább ábrázolt német ábrás védjegy, amelyet 2016. március 10-én jelentettek be és 2016. április 12-én lajstromoztak, számon, a 32. osztályba tartozó, következő leírásnak megfelelő áruk tekintetében: „Sörök; ásványvíz; szénsavas víz; alkoholmentes italok; gyümölcsitalok; gyümölcslevek; szörpök más italok készítéséhez; készítmények italok készítéséhez”:

– a fent említett ábrás védjegy Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozása, amelynek tekintetében az oltalmat 2016. március 11-én adták meg, 1300293. számon, az 5. pont első franciabekezdésében említett, 32. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

6 A felszólalás alátámasztásaként hivatkozott jogalap a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt, az érintett közönség képzetében fennálló összetéveszthetőségre vonatkozó ok volt.

7 2019. november 28-án a felszólalási osztály a felszólalást teljes egészében elutasította, azzal az indokkal, hogy nem áll fenn az összetévesztés veszélye.

8 2020. január 27-én a Cody's Drinks International fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a felszólalási osztály határozata ellen, a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke alapján.

9 2021. február 4-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsa helyt adott a fellebbezésnek, és hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát. A fellebbezési tanács először is, miután jelezte, hogy a fellebbezést a korábbi szóvédjegyre tekintettel fogja vizsgálni, úgy ítélte meg, hogy az érintett közönséget a német nagyközönség alkotja, amely az átlagosnál alacsonyabbtól a szokványosig terjedő figyelmi szintet tanúsít, a szóban forgó áruk pedig azonosak vagy nagymértékben hasonlóak. Ezt követően rámutatott arra, hogy az ütköző megjelölések, amelyek átlagos megkülönböztető képességgel rendelkeznek, vizuális szempontból az átlagosnál nagyobb fokú hasonlóságot mutatnak, hangzásbeli téren pedig nagy fokú hasonlóságot, és így, bár fogalmi szempontból különbözőek, összességében erőteljes hasonlóságot mutatnak. Végül úgy ítélte meg, hogy az említett megjelölések közötti eltérések nem elegendőek azok megkülönböztethetőségéhez, és nem lehet arra számítani, hogy a vizuális és hangzásbeli hasonlóságok a fogalmi eltérés alapján semlegesítődni fognak. Ennélfogva arra a következtetésre jutott, hogy az érintett közönség képzetében fennáll az összetévesztés veszélye, és e következtetését kiterjesztette a korábbi ábrás védjegyre és az említett ábrás védjegy Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozására is.

A felek kérelmei

10 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;

– tartsa fenn a felszólalási osztály azon határozatát, amellyel a felszólalást elutasították;

– az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

11 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

12 Keresetének alátámasztásaként a felperes egyetlen, a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapra hivatkozik, mivel szerinte a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy a bejelentett védjegyet és a korábbi szóvédjegyet, illetve korábbi ábrás védjegyeket illetően az érintett közönség képzetében fennáll az összetévesztés veszélye.

A megtámadott határozat hatályon kívül helyezése iránti kérelemről

13 A 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint a védjeggyel megjelölt termékek vagy szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt. Az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.

14 Összetéveszthetőség akkor áll fenn, ha a közönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól, vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak. Az összetéveszthetőséget átfogóan, az adott ügy valamennyi releváns tényezőjét figyelembe véve kell értékelni, aszerint, hogy az érintett közönség miként észleli a megjelöléseket, illetve a szóban forgó árukat és szolgáltatásokat. Ez az átfogó értékelés egyfajta kölcsönös függőséget tételez fel a figyelembe vett tényezők, különösen a védjegyek és a jelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága között (lásd: 2003. július 9-i Laboratorios RTB kontra OHIM – Giorgio Beverly Hills [GIORGIO BEVERLY HILLS], T-162/01, EU:T:2003:199, 30–33. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

Az érintett közönségről és a szóban forgó árukról

15 Az összetéveszthetőség átfogó értékelése keretében az érintett áruk típusának átlagos fogyasztóját kell figyelembe venni, aki szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő. Szintén tekintettel kell lenni arra a tényre, hogy az átlagos fogyasztó figyelmének szintje a szóban forgó termékek vagy szolgáltatások típusától függően változhat (lásd: 2007. február 7-i Mundipharma kontra OHIM – Altana Pharma [RESPICUR] ítélet, T-256/04, EU:T:2007:46, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

16 A jelen ügyben a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó áruk érintett közönsége a német nagyközönség, amelynek figyelmi szintje az átlagosnál alacsonyabbtól a szokványosig terjed, és a szóban forgó árukat azonosaknak vagy nagymértékben hasonlóknak kell tekinteni.

17 A Törvényszék elöljáróban megállapítja, hogy a felek nem vitatják a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat 21. pontjában szereplő azon értékelő megállapításait, amelyek szerint az érintett közönség a német nagyközönségből áll, sem azt, hogy a szóban forgó áruk azonosak, illetve nagymértékben hasonlóak.

18 A felperes viszont lényegében vitatja az érintett közönség figyelmének szintjét, és azt állítja, hogy e közönség átlagos vagy szokványos figyelmi szintet tanúsít.

19 Az EUIPO arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács mindenesetre legfeljebb átlagos figyelmi szintet vett figyelembe.

20 A Törvényszék megjegyzi, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a szóban forgó áruk olyan mindennapos fogyasztási cikkek, amelyek az átlagos szintű figyelmet tanúsító nagyközönséget veszik célba (lásd ebben az értelemben: 2016. február 24-i Coca-Cola kontra OHIM [Barázda nélküli kontúrpalack ábrája] ítélet, T-411/14, EU:T:2016:94, 41. pont; 2017. március 16-i Sociedad agraria de transformación nº 9982 Montecitrus kontra EUIPO – Spanish Oranges [MOUNTAIN CITRUS SPAIN] ítélet, T-495/15, nem tették közzé, EU:T:2017:173, 27. pont;

2018. június 26-i Staropilsen kontra EUIPO – Pivovary Staropramen [STAROPILSEN; STAROPLZEN] ítélet, T-556/17, nem tették közzé, EU:T:2018:382, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

21 A fellebbezési tanács által a megtámadott határozat 20. pontjában említett ítélkezési gyakorlat nem döntheti meg ezt a következtetést, mivel a Törvényszék ezen ügyek mindegyikében arra a következtetésre jutott, hogy az érintett közönségnek átlagos vagy szokványos volt a figyelmi szintje.

22 Ennélfogva a fellebbezési tanács tévesen tette, hogy a jelen esetben is az átlagosnál alacsonyabb figyelmi szinttel rendelkező érintett közönséget vett figyelembe, hiszen ez a szint átlagos, mivel se nem különösen alacsony, se nem különösen magas.

A megjelölések összehasonlításáról

23 Az összetéveszthetőség átfogó értékelésénél az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli vagy fogalmi hasonlóságát illetően a megjelölések által keltett összbenyomást kell alapul venni, különösen a megkülönböztető és domináns elemeik figyelembevételével. A védjegyeknek a szóban forgó áruk és szolgáltatások átlagos fogyasztója általi észlelése döntő szerepet játszik az említett összetéveszthetőség átfogó értékelésénél. E tekintetben az átlagos fogyasztó rendszerint egészében érzékeli a védjegyet, és nem vizsgálja annak egyes részleteit (lásd: 2007. június 12-i OHIM kontra Shaker ítélet, C-334/05 P, EU:C:2007:333, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

24 Mindenesetre, még ha az átlagos fogyasztó valamely védjegyet általában egészében észlel is, és nem vizsgálja azt annak részleteiben, valamely szómegjelölés észlelésekor azt szétbontja azon szóelemeire, amelyek a számára valamely konkrét jelentést hordoznak, vagy valamely általa ismert szóra emlékeztetik (lásd: 2007. február 13-i RESPICUR ítélet, T-256/04, EU:T:2007:46, 57. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

25 Ezen elvek fényében kell megvizsgálni, a felek érveire tekintettel, hogy az ütköző megjelölések hasonlóságát helyesen értékelték-e a megtámadott határozatban.

26 A jelen ügyben a bejelentett védjegy a kötőjellel összekapcsolt „code” és „x” elemekből álló szóvédjegy, a korábbi szóvédjegy pedig az egymástól aposztróffal elválasztott „cody” és „s” elemekből áll.

– *A vizuális hasonlóságról*

27 A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy amiatt, hogy az ütköző megjelölésekben közös a „cod” kezdő rész, illetve amiatt, hogy az „x” és az „s” utolsó mássalhangzók kötőjellel, illetve aposztróffal kapcsolódnak az említett megjelölések első eleméhez, az említett megjelöléseket úgy kell tekinteni, mint amelyek vizuális szempontból az átlagosnál nagyobb hasonlóságot mutatnak. Hozzátette, hogy a megjelölések azonos hosszúságúak.

28 A felperes lényegében azt állítja, hogy a fellebbezési tanács túlzott jelentőséget tulajdonított az ütköző megjelölések elejének, és nem sokat számít, hogy e megjelölések azonos számú betűből állnak. Bár hat betűből három betűjükben megegyeznek, az utolsó betűik – azaz a bejelentett védjegyben az „e” betű, a korábbi szóvédjegyben pedig az „y” betű – eltérnek, továbbá az utolsó

helyen álló „x” és „s” mássalhangzóik, amelyek kötőjellel, illetve aposztróffal kapcsolódnak, szintén eltérnek, ezen eltérések pedig a rövid megjelölésekben sokkal pregnánsabbak. A felperes ezenkívül arra hivatkozik, hogy a korábbi szóvédjegy egyetlen szóból, míg a bejelentett védjegy két szóból áll. Az ütköző megjelölések tehát szerinte vizuális szempontból összességükben véve nem hasonlóak.

29 Az EUIPO vitatja a felperes érveit.

30 Elöljáróban a Törvényszék emlékeztet arra, hogy noha korábban kimondásra került, hogy valamely védjegy első része vizuális szempontból rendszerint erősebb hatást gyakorol, mint az utolsó része, és ezért a fogyasztó általában nagyobb figyelmet szentel egy védjegy elejének, mint a végének, e megállapítás azonban nem minden esetben érvényes (lásd: 2018. szeptember 20-i Kwizda Holding kontra EUIPO – Dermapharm [UROAKUT] ítélet, T-266/17, EU:T:2018:569, 51. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

31 Ezenkívül az ítélkezési gyakorlatból az következik, hogy minél rövidebb a megjelölés, annál könnyebben érzékeli a közönség annak egyes különböző elemeit. Így a rövid szavak esetében gyakran még a kis különbségek is eltérő összbenyomást kelthetnek [lásd ebben az értelemben: 2004. július 6-i Grupo El Prado Cervera kontra OHIM – Hértiers Debuschewitz [CHUFAFIT] ítélet, T-117/02, EU:T:2004:208, 48. pont; 2016. szeptember 28-i The Art Company B & S kontra EUIPO – G-Star Raw [THE ART OF RAW] ítélet, T-593/15, nem tették közzé, EU:T:2016:572, 28. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

32 Egyébként, mivel az ábécét betűk korlátozott száma alkotja, amelyek végeredményben nem azonos gyakorisággal használatosak, elkerülhetetlen, hogy számos szó azonos számú betűből álljon, sőt egyes betűik meg is egyezzenek, anélkül, hogy ezen egyetlen tény alapján vizuálisan hasonlóaknak lehetne tekinteni őket (lásd: 2021. április 28-i Nosio kontra EUIPO – Tros del Beto [ACCUSÌ] ítélet, T-300/20, nem tették közzé, EU:T:2021:223, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

33 Márpedig a felpereshez hasonlóan a Törvényszék rámutat arra, hogy bár a „cod” kezdő elem közös az ütköző megjelölésekben, az említett megjelölések mindegyike csupán hat karakterből áll, amiből csak három egyezik. A „code-x” és a „cody's” szóelemek viszont a két utolsó betűjükben, valamint a bejelentett védjegyben az „e” és az „x” betűk közötti kötőjel, illetve a korábbi szóvédjegyben az „y” és az „s” betű közötti aposztróf beillesztése miatt, eltérnek egymástól.

34 E tekintetben a Törvényszék megjegyzi, hogy kötőjel vagy aposztróf beillesztése, valamint eltérő magánhangzók és mássalhangzók megléte a megjelölések végén, jelentős eltéréseknek minősülnek, amelyek szerepet játszanak az ütköző megjelölések vizuális észlelésében, annál is inkább, mivel azok korlátozott hosszúságúak. A bejelentett védjegyben a „code” és az „x” szóelemeket elválasztó kötőjel ily módon lehetővé teszi az érintett közönség számára annak észlelését, hogy az két különálló elemből áll. Ezzel szemben a korábbi szóvédjegyben a „cody” szóelem és azt követő „s” betű közé illesztett aposztrófot úgy fogják észlelni, mint a Cody keresztnév birtokos esetbe tételét, mivel az angol nyelvben, és bizonyos esetekben a német nyelvben így képezik a tulajdonnevek genitívuszát. Az érintett közönség tehát, még ha nem is beszél angolul, az angol eredetű nevet követő aposztrófot a birtokos eset jelöléseként foghatja fel. A kötőjellel ellentétben az aposztróf tehát a jelen ügyben nem tűnik vizuális elválasztásnak.

35 Ennélfogva az egymástól eltérő írásjelekkel elválasztott betűk által keltett eltérés vizuálisan észlelhető.

36 Azt a következtetést kell tehát levonni, hogy az összbenyomás alapján az ütköző megjelölések vizuális szempontból csak enyhe mértékben, vagy legfeljebb átlagos mértékben tekinthetők hasonlóknak.

37 Ennélfogva a fellebbezési tanács tévesen állapította meg, hogy az ütköző megjelölések között az átlagosnál nagyobb mértékű vizuális hasonlóság áll fenn.

– *A hangzásbeli hasonlóságról*

38 A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegyet „kodiksz"-ként vagy „kodex"-ként ejtik ki, a korábbi szóvédjegyet pedig „kodisz"-ként, és ennélfogva, még ha az ütköző megjelölések az utolsó szótagjukban, vagyis az „e-x", illetve az „y's" szótagban el is térnek, hangzásbeli téren nagy fokú hasonlóságot mutatnak.

39 A felperes azt állítja, hogy a bejelentett védjegyet az érintett közönség úgy észleli, mint amely két szóból áll, amelyeket egy egyértelmű hangtani cezúra választ el, és amelyeket „kod"-ként és „iksz" -ként ejtenek ki. Ami a korábbi szóvédjegyet illeti, azt „kodisz"-ként ejtik ki, mint egy két szótagból álló szót, amelynek két szótagra bontása a „d" betű kiejtése előtt történik meg. Az ütköző megjelölések hangzásbeli szempontból tehát legfeljebb enyhe mértékben hasonlóak.

40 Az EUIPO vitatja a felperes érveit, de hozzáteszi, hogy a német nyelv szabályai szerint az érintett közönség az aposztróf után nem tart szünetet.

41 A Törvényszék rámutat arra, hogy az ütköző megjelölések hangzásukat tekintve hasonlók, az első három, azonos sorrendben következő „c", „o" és „d" betűk miatt. Ugyanakkor eltérnek egymástól az „e-x" és az „y's" karakterekben, valamint szótagszerkezetüket és hangzásbeli ritmusukat illetően.

42 Ugyanis, függetlenül attól, hogy a bejelentett védjegyet három szótagra tagolva, azaz „ko", „de", „iksz"/„ex"-ként, vagy pedig két szótagra bontva, azaz „kod", „iksz"/„ex"-ként ejtik ki, a kötőjel megléte befolyással van az említett védjegy kiejtésére, azáltal, hogy jelöli az egyik szótag-elválasztási helyet. Az érintett közönség tehát szünetet fog tartani az „iksz"/„ex" szótag előtt, függetlenül attól, hogy a bejelentett védjegy első részét két vagy egy szótagként ejtik-e ki. Ezzel szemben a korábbi szóvédjegy két szótagból, a „ko" és a „disz" szótagból áll, és az érintett közönség kizárólag e két szótag között tesz majd szótagelválasztást, és nem az „s" betű előtt, mivel az aposztróf megléte nincs kihatással a kiejtésre.

43 Így az „x" betű és az azt megelőző kötőjel a bejelentett védjegyben egy szótagelválasztást jelöl, ami a korábbi szóvédjegynél hiányzik.

44 Hangzásbeli téren az ütköző megjelölések végét illetően fennálló ezen különbségek kihatással vannak az érintett közönség észlelésére. Az a tény, hogy az említett megjelölések között azonosság áll fenn három – az egymást követő „c", „o" és „d" – betűt illetően, nem ingathatja meg ezt a következtetést.

45 Ebből következik, hogy az ütköző megjelölések hangzásbeli téren közepes mértékben hasonlók, és a fellebbezési tanács tévesen állapította meg e tekintetben a hasonlóság magas fokát.

– *A fogalmi hasonlóságról*

46 A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy az ütköző megjelölések, amelyeknek különféle meghatározott jelentései vannak, amelyeket az érintett közönség azonnal megért, fogalmi téren eltérőek.

47 A felek nem vitatják a fellebbezési tanács e következtetését.

Az összetéveszthetőségről

48 Az összetéveszthetőség átfogó értékelése bizonyos kölcsönös függőséget feltételez a figyelembe vett tényezők, különösen a védjegyek és a jelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága között. Így a jelölt áruk vagy szolgáltatások kisebb mértékű hasonlóságát ellensúlyozhatja a védjegyek közötti hasonlóság magasabb foka, és fordítva (1998. szeptember 29-i Canon ítélet, C-39/97, EU:C:1998:442, 17. pont; 2006. december 14-i Mast-Jägermeister kontra OHIM – Licorera Zacapaneca [VENADO kerettel és társai] ítélet, T-81/03, T-82/03 és T-103/03, EU:T:2006:397, 74. pont).

49 Az ítélkezési gyakorlat szerint az összetévesztés veszélyének átfogó értékelése során az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli és fogalmi aspektusainak nem mindig azonos a súlya, és az említett megjelölések közötti hasonlóságok és különbségek jelentősége a megjelölések önmagukban rejlő jellemzőitől függhet (lásd ebben az értelemben: 2004. október 6-i New Look kontra OHIM – Naulover [NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE et NLCollection] ítélet, T-117/03–T-119/03 és T-171/03, EU:T:2004:293, 49. pont).

50 A jelen ügyben a fellebbezési tanács, miután rámutatott arra, hogy a korábbi szóvédjegy önmagában véve átlagos megkülönböztető képességgel rendelkezik, és emlékeztetett arra, hogy a szóban forgó áruk azonosak vagy nagymértékben hasonlóak, arra a következtetésre jutott, hogy az érintett közönség – amelynek figyelmi szintje az átlagosnál alacsonyabbtól a szokványosig terjed – képzetében fennáll az összetévesztés veszélye. E következtetést arra a tényre alapította, hogy az ütköző megjelölések az átlagosnál nagyobb fokú vizuális hasonlóságot és nagy fokú hangzásbeli hasonlóságot mutatnak, és így fogalmi eltérésük ellenére az említett megjelöléseket összességében véve igen hasonlóknak kell tekinteni. Hozzátette, hogy a hasonlóságok semlegesítődése nem valósulhat meg az igen nagymértékű vizuális és hangzásbeli hasonlóságok miatt, valamint amiatt, hogy a szóban forgó árukat főként zajos közegben rendelik meg, miután azokat valamely étlapon látták.

51 A felperes arra hivatkozik, hogy a korábbi szóvédjegy megkülönböztető képessége csekély, mivel az érintett közönség az említett védjegy „cody" és „'s" szóelemeit úgy érti, mint egy tulajdonnév vagy a szóban forgó áruk földrajzi származását leíró jelölés, azaz az Egyesült Államokban található Cody városának birtokos esetét. Hozzáteszi, hogy az említett áruk elsősorban kiskereskedelmi árusítóhelyeken értékesített tömegfogyasztási cikkek. Mivel egyébként az ütköző megjelölések vizuális szempontból nem hasonlóak, hangzásbeli téren pedig csekély mértékben hasonlók, fogalmi eltérésük semlegesítheti a hasonlóságokat, és így az érintett közönség képzetében egyáltalán nem áll fenn az összetévesztés veszélye.

52 Az EUIPO vitatja a felperes érveit.

53 A Törvényszék elöljáróban emlékeztet arra, hogy a felek nem vitatják, hogy a szóban forgó áruk azonosak vagy nagymértékben hasonlóak.

54 Először is, a felperes azon érvére tekintettel, amely szerint a korábbi szóvédjegy megkülönböztető képessége enyhe, a Törvényszék rámutat egyrészt arra, hogy a „cody" szót az érintett közönség közvetlenül valamely tulajdonnévre való utalásként fogja fel. Másrészt az aposztrófnak és az „s" betűnek a tulajdonnévhez való illesztését úgy fogják majd fel, mint a Cody keresztnév birtokos esetére való utalást, mivel az angol nyelvben, illetve bizonyos esetekben a német nyelvben így képezik a tulajdonnevek genitívuszát. Így az érintett közönség a korábbi szóvédjegy szóelemét például egy „Cody" nevű személyhez tartozó vállalkozás nevének vagy egy olyan személy nevének fogja majd tekinteni, aki a szóban forgó árukat feltalálta. Egészében véve tehát az említett védjegyet alkotó elemek egyetlen kifejezést képeznek.

55 A felperes ugyanakkor nem terjeszt elő semmilyen olyan bizonyítékot, amelynek alapján úgy lehetne tekinteni, hogy az érintett közönség egy része a korábbi szóvédjegyet az egyesült államokbeli Cody városára való utalásként értené.

56 Ennélfogva, a fellebbezési tanácshoz hasonlóan azt kell megállapítani, hogy a korábbi szóvédjegynek nincs különösebb jelentése a 32. osztályba tartozó áruk vonatkozásában, és így önmagában véve átlagos megkülönböztető képességgel rendelkezik.

57 Másodszor, ami a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat 45. pontjában szereplő azon elemzését illeti, amely szerint az ütköző megjelölések közötti hangzásbeli hasonlóság mértékének különös jelentőséget kell tulajdonítani, a Törvényszék egyrészt emlékeztet arra, hogy az összetéveszthetőség átfogó értékelése keretében az ütköző megjelölések vizuális, hangzásbeli vagy fogalmi aspektusainak tulajdonítandó súly aszerint változhat, hogy a védjegyek milyen objektív körülmények között jelenhetnek meg a piacon. Ebben az összefüggésben azonban a szóban forgó védjegyek által jelölt árutípusok esetében elvárható forgalmazási módszereket kell alapul venni (lásd: 2014. június 24-i Rani Refreshments kontra OHIM – Global-Invest Bartosz Turek [Sani] ítélet, T-523/12, nem tették közzé, EU:T:2014:571, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

58 Másrészt, bár kétségtelenül nem zárható ki, hogy az ütköző megjelölések között fennálló hangzásbeli eltérés észlelése nem evidens olyan különösen zajos közegben, mint például egy bár vagy egy diszkó a legforgalmasabb időszakban, ez az eset azonban nem képezheti kizárólagos alapját az ütköző megjelölések összetéveszthetősége értékelésének. Az ilyen értékelést ugyanis – amint az lényegében az előző pontban felidézett ítélkezési gyakorlatból következik – szükségszerűen az érintett közönségnek a szokásos értékesítési körülmények közötti észlelése figyelembevételével kell elvégezni (2014. június 24-i Sani ítélet, T-523/12, nem tették közzé, EU:T:2014:571, 43. pont).

59 Kétségtelen, hogy a fellebbezési tanács által a megtámadott határozat 45. pontjában említett ítéletekben a Törvényszék különös jelentőséget tulajdonított az ütköző megjelölések hangzásbeli hasonlóságának, mivel a szóban forgó, az italok ágazatához tartozó áruk, közelebbről az alkoholtartalmú italok, szóban is megrendelhetők, azt követően, hogy a nevüket az étlapon vagy az itallapon látták.

60 Ugyanakkor, szintén az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy egyetlen elem sem teszi lehetővé általános jelleggel annak megállapítását, hogy az italok fogyasztója azokat egy zsúfolt és zajos bárban vagy étteremben történő rendeléssel kapcsolatos beszélgetés keretében vásárolja majd meg (lásd: 2014. június 24-i Sani ítélet, T-523/12, nem tették közzé, EU:T:2014:571, 43. pont).

61 Ezenkívül, amint azt a felperes helyesen megjegyzi, szintén az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy még ha a bárok és az éttermek az ilyen típusú áruk esetében nem elhanyagolható értékesítési láncoknak minősülnek is, nem vitatott, hogy a fogyasztó a szóban forgó védjegyeket vizuálisan is észlelheti ezeken a helyeken, többek között szemügyre véve a felszolgálandó palackot, vagy más hordozófelületeken, például étlapon vagy itallapon, mielőtt a szóbeli rendelést leadná. Ráadásul a bárok és az éttermek nem az egyedüli értékesítési csatornái az érintett áruknak. Ezen árukat ugyanis szupermarketekben vagy más kiskereskedelemi értékesítési pontokon is értékesítik, ahol a fogyasztó maga választja ki az árut, és ezért alapvetően az ezen árun feltüntetett védjegy képére kell hagyatkoznia. Meg kell tehát jegyezni, hogy a fogyasztók az e helyeken végzett vásárlás során vizuálisan érzékelhetik a védjegyeket, hiszen az italok polcokon vannak elhelyezve (lásd ebben az értelemben: 2006. október 19-i Bitburger Brauerei kontra OHIM – Anheuser-Busch [BUD, American Bud és Anheuser Busch Bud] ítélet, T-350/04–T-352/04, EU:T:2006:330, 111. és 112. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2010. szeptember 3-i Companhia Muller de Bebidas kontra OHIM – Missiato Industria e Comercio [61 A NOSSA ALEGRIA] ítélet, T-472/08, EU:T:2010:347, 106. pont).

62 Ennélfogva, bár korábban néhány esetben az italok kapcsán túlnyomó jelentőséget tulajdonítottak a védjegyek hangzásbeli észlelésének, e vélekedés nem minden esetben állja meg a helyét (lásd ebben az értelemben: 2010. szeptember 3-i 61 A NOSSA ALEGRIA ítélet, T-472/08, EU:T:2010:347, 106. pont).

63 Márpedig a jelen ügyben nem terjesztettek elő semmilyen bizonyítékot annak alátámasztására, hogy a szóban forgó árukat alapvetően szóban rendelnék meg. Egyetlen elem sem teszi lehetővé annak megállapítását, hogy az érintett közönség olyan körülmények között vásárolja meg az említett árukat, amelyek között az összetéveszthetőség átfogó értékelése keretében az ütköző megjelölések közötti hangzásbeli hasonlóságnak nagyobb a súlya mint a vizuális vagy fogalmi hasonlóságnak. Épp ellenkezőleg, ha az érintett közönség azokat bárokban és éttermekben, szóban fogja megrendelni, azt általában azt követően fogja tenni, hogy a nevüket az étlapon vagy a menün látta, illetve meg tudja vizsgálni a felszolgálandó árut, és így a védjegyet vizuálisan is észlelheti, annak kifejezésre juttatása érdekében, hogy mit kíván venni.

64 Mindenesetre, még ha különös jelentőséget tulajdonítunk is az ütköző megjelölések hangzásbeli hasonlóságának, meg kell állapítani, hogy az csupán átlagos mértékű.

65 A fenti 47. pontból ugyanis az következik, hogy a fellebbezési tanács következtetéseivel ellentétben, az érintett közönség átlagos szintű figyelmet tanúsít, és az ütköző megjelölések egészükben véve csupán csekély, vagy legfeljebb átlagos mértékű vizuális hasonlóságot, és közepes mértékű hangzásbeli hasonlóságot mutatnak. Egyébként nem vitatott, hogy az említett megjelölések fogalmi szempontból eltérőek.

66 Ezenkívül a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint az összetéveszthetőség átfogó értékelése azt is maga után vonja, hogy az ütköző megjelölések között fennálló fogalmi különbségek semlegesíthetik a két megjelölés között fennálló hangzásbeli és vizuális hasonlóságokat, ha az érintett közönség számára a szóban forgó megjelölések legalább egyike világos és meghatározott jelentéssel rendelkezik, és így azt e közönség azonnal megérti (lásd: 2020. március 1-i EUIPO kontra Equivalenza Manufactory ítélet, C-328/18 P, EU:C:2020:156, 74. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

67 Márpedig, ami a korábbi szóvédjegyet illeti, amint az a fenti 54. pontból kitűnik, annak világos és meghatározott jelentését az érintett közönség közvetlenül a birtokos esetben álló Cody tulajdonnévre való utalásként fogja fel.

68 Ami a bejelentett védjegyet illeti, az említett védjegy „code" elemét úgy kell tekinteni, mint amely a német nyelv alapszókincsének részét képezi, és azt az érintett közönség közvetlenül úgy érti, mint amely egy olyan kódra utal, amelynek segítségével valamely titkos szöveg megfejthető, vagy a programozási nyelvben adott utasítások sorozatára, esetleg nyelvi jelek egyezményes leltárára és azok összekapcsolásának szabályaira, vagy egy bizonyos társadalmi réteghez való tartozás révén előre meghatározott nyelvhasználat alkalmazásának módjára utal.

69 Végeredményben nem kizárt, hogy a „-x" szóelemet az érintett közönség közvetlenül úgy fogja fel, mint amely egy ismeretlen névre vagy egy ismeretlen méretre használt betűre utal, azaz egy olyan ismeretlen dologra, amely valamely összeadásban egy ismeretlen számot jelöl vagy egy ismeretlen szám jelölését jelenti.

70 Ennélfogva a korábbi szóvédjegyet az érintett közönség közvetlenül úgy fogja fel, mint amely a Cody név birtokos esetű alakjára utal, a bejelentett védjegyet pedig úgy, mint amely szavak, betűk, ábrás vagy szimbólumok más szavak, betűk, ábrák vagy szimbólumok megjelenítésére használt rendszerére utal, főként abból a célból, hogy valamely titkot megőrizzen.

71 A fellebbezési tanács egyébként maga is rámutatott a megtámadott határozat 37. pontjában, hogy az ütköző megjelölések eltérő jelentéseit az érintett közönség rögtön megérti.

72 Azt a következtetést kell tehát levonni, hogy a fenti 66. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően az ütköző megjelölések között fennálló fogalmi eltérés semlegesíti azok hangzásbeli és vizuális hasonlóságát.

73 Ennélfogva az átlagos figyelmi szinttel rendelkező érintett közönség nem hiheti azt, hogy a szóban forgó áruk ugyanattól a vállalkozástól vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak.

74 A fellebbezési tanács tehát tévesen állapította meg a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett összetéveszthetőség fennállását.

75 A megtámadott határozat 48. pontjában a fellebbezési tanács megállapította, hogy a két korábbi ábrás védjegy azonos megkülönböztető szóelemmel rendelkezik mint a vizsgált korábbi szóvédjegy, és hogy az árujegyzékeikben szereplő áruk azonosak, így a bejelentett védjegy és a korábbi szóvédjegy közötti összetéveszthetőség fennállására vonatkozó téves megállapítást kiterjesztette a korábbi ábrás védjegyre és az említett ábrás védjegy Európai Uniót megjelölő nemzetközi lajstromozására.

76 Márpedig, amint arra a felperes rámutatott, ami a korábbi ábrás védjegyeket illeti, a további ábrás elemek megléte, amelyek egy fehérrel szedett, enyhén stilizált betűtípusból és egy piros paralelogrammából állnak, még inkább hozzájárul az ütköző megjelölések megkülönböztetéséhez, és annak megakadályozásához, hogy az érintett közönség képzetében az összetévesztésnek bármiféle veszélye fennálljon.

77 Ennélfogva a felperes által hivatkozott egyetlen jogalapnak helyt kell adni, és a megtámadott határozatot hatályon kívül kell helyezni.

A felszólalási osztály határozatának fenntartásáról

78 Második kereseti kérelmével a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék tartsa fenn a felszólalási osztály határozatát, amellyel az elutasította a bejelentett védjegy lajstromozásával szembeni felszólalást.

79 Meg kell állapítani, hogy e kereseti kérelmével a felperes lényegében azt kéri, hogy a Törvényszék gyakorolja megváltoztatásra vonatkozó hatáskörét a bejelentett védjegy lajstromozásával szembeni felszólalásnak a védjegy valamennyi érintett áruja vonatkozásában történő elutasítása érdekében, ezáltal olyan határozatot hozva, amelyet a felperes szerint a fellebbezési tanácsnak az ő fellebbezésének a benyújtását követően kellett volna meghoznia.

80 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék számára a 2017/1001 rendelet 72. cikkének (3) bekezdése értelmében elismert megváltoztatásra vonatkozó hatáskört főszabály szerint azokra az esetekre kell korlátozni, amikor a Törvényszék, miután felülvizsgálta a fellebbezési tanács által megfogalmazott értékelést, a már bizonyított ténybeli és jogi elemek alapján meg tudja állapítani, hogy a fellebbezési tanácsnak milyen határozatot kellett volna hoznia (2011. július 5-i Edwin kontra OHIM ítélet, C-263/09 P, EU:C:2011:452, 72. pont).

81 A jelen ügyben fennállnak a Törvényszék megváltoztatásra vonatkozó hatásköre gyakorlásának feltételei. A fenti 77. pontban kifejtett megfontolásokból ugyanis az következik, hogy a fellebbezési tanácsnak, a felszólalási osztályhoz hasonlóan, azt kellett volna megállapítania, hogy nem áll fenn az összetévesztés veszélye. Következésképpen a felszólalást el kell utasítani.

A költségekről

82 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

83 Mivel az EUIPO pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ötödik fellebbezési tanácsának 2021. február 4-i határozatát (R 208/2020-5. sz. ügy) hatályon kívül helyezi.

2) A Törvényszék a Cody's Drinks International GmbH felszólalását elutasítja.

3) A Törvényszék az EUIPO-t kötelezi a költségek viselésére.

Spielmann Öberg Brkan

Kihirdetve Luxembourgban, a 2022. február 23-i nyilvános ülésen.

Aláírások